

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Leopoldine Gertraud Piringer

(Sprawa C-342/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług przez adwokatów — Możliwość zastrzeżenia przez państwa członkowskie na rzecz określonych grup adwokatów przygotowywania dokumentów urzędowych dotyczących ustanawiania lub przekazywania praw do nieruchomości — Przepisy państwa członkowskiego wymagające, aby autentyczność podpisu na wniosku o wpis do księgi wieczystej była poświadczona przez notariusza)

(2017/C 144/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leopoldine Gertraud Piringer

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do uregulowania państwa członkowskiego, takiego jak sporne w postępowaniu głównym, które zastrzega dla notariuszy poświadczanie autentyczności podpisów na dokumentach, które są niezbędne dla ustanowienia lub przeniesienia praw do nieruchomości, i z tego względu wyłącza możliwość uznania przez to państwo członkowskie takiego poświadczania dokonanego przez adwokata mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które zastrzega dla notariuszy poświadczanie autentyczności podpisów na dokumentach, które są niezbędne dla ustanowienia lub przeniesienia praw do nieruchomości, i z tego względu wyłącza możliwość uznania w tym państwie członkowskim takiego poświadczania dokonanego zgodnie z jego prawem krajowym przez adwokata mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunał Konstytucyjny – Polska) – postępowanie wszczęte na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich (RPO)

(Sprawa C-390/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Punkt 6 załącznika III — Ważność — Postępowanie — Zmiana projektu dyrektywy Rady po wydaniu opinii przez Parlament — Brak ponownej konsultacji z Parlamentem — Artykuł 98 ust. 2 — Ważność — Wyłączenie stosowania obniżonej stawki VAT do dostawy książek cyfrowych drogą elektroniczną — Zasada równego traktowania — Porównywalność dwóch sytuacji — Dostawa książek cyfrowych drogą elektroniczną i na wszystkich nośnikach fizycznych]

(2017/C 144/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Trybunał Konstytucyjny

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Przy udziale: Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Prokuratora Generalnego

Sentencja

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała żadnego elementu mogącego wpłynąć na ważność pkt 6 załącznika III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/47/WE z dnia 5 maja 2009 r., lub art. 98 ust. 2 tej dyrektywy w związku z pkt 6 załącznika III do niej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni

(Sprawa C-398/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dane osobowe — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 6 ust. 1 lit. e) — Dane podlegające ujawnieniu w rejestrze spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Artykuł 3 — Likwidacja danej spółki — Ograniczenie dostępu osób trzecich do tych danych]

(2017/C 144/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Strona pozwana: Salvatore Manni

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 lit. e), art. 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych w związku z art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/58/WE z dnia 15 lipca 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że w aktualnym stanie prawa Unii do państw członkowskich należy ustalenie, czy osoby fizyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) i j) drugiej z wymienionych dyrektyw, mogą domagać się od organu odpowiedzialnego za prowadzenie, odpowiednio, rejestru centralnego, rejestru handlowego lub rejestru spółek zbadania, w oparciu o ocenę konkretnego przypadku, czy w wypadku zaistnienia przeważających i uzasadnionych względów dotyczących ich szczególnej sytuacji wyjątkowo uzasadnione jest ograniczenie, po upływie wystarczająco długiego okresu od dnia likwidacji danej spółki, dostępu do figurujących w rejestrze i dotyczących tych osób danych osobowych do kręgu osób trzecich, które wykażą, że mają konkretny interes w uzyskaniu dostępu do tych danych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.